

עין משפט גר מצוה
כמ א מ״י פ״ד מהל' תפלה הל' ג סמג עשן נ טושי״ע א״ח סי' קנח טעף יג: ל ב מ״י שם הל' ט: לא ג מ״י שם הלכה י:
 תוספות שאנץ

אלא זה הבא על העיריה אשת איש והוליד ממור ומתוך בורשתו שאסור לבא בקהל ואינו מוצא אשה הולך לבין העמים ועובר עבדות כוכבים, ואורזים אלו שעשאוהו לעבוד פסל ומטכה וכן דורש כלם כל אחת לפי פשטה אותן של עריות כגון שוכב עם חותנתו ואשת אביו ועם אחותו כלם באשת איש ולמיקם בחיי ארורי שוכב עם כל בהמה זו אשת איש שעשתה מעשה בהמה שמתנאם מקלל אביו ואמו בא על אשת איש מולול באביו ואמו שגידלו למעשה רעים, משנה עור מפתח אשת רעהו שהיא סומא בדבר ואינה יודעת העונש כמורו, משיג גבול רעהו בא על אשת רעהו הרי הוא סמיג גבול רעהו שנאסרה אשתו לו, מכה רעהו בסתר (ל) לוקח שוחר להרוג נפש להיות עוקבת אחר המנאף ולתפות לו אשת איש וגורם לו מיתה, מטה משפט גר יתום פיה אינו יודע לדורשו, ורבינו שמשון מקוצי מפרש זה הבא על אשה איש והוליד ממנה בן ממזר ומתוך באשר ימצא, וממצא שהוא גר ויתום שהוא גגר שאין לו אב שזה שהולידו אינו מודה שהוא בנו וגם אמו אלתמה שנאסרה על בעלה וירשבת עונתה כאלמנות חיות:

א) ג'ל מכה רעהו בסתר גורם לו בלגש סתריו שמתות צנדיקת מים המרים לוקח שוחד להכות נפש לוקח שוחד להיות עוקב אחר המנאף וכו'.

לז:

רבי שמעון מוציא הר גריזים. הכי מסיים לה צירושלמי וכן היה ר"ש אומר אין לך כל דבר ודבר מן המורה שאין כרות עליה תקע"ו צרימות שמים עשרה צדריך ולא ידענא אמאי י"צ ושמא צרית כנגד כל שצט ושצט וי"צ צארוז י"צ צכלל וי"צ צפרט הרי מ"ח צרימות ללמוד וללמד לשמור ולעשות הרי קצ"צ צרימות וכן צהר סיני וכן צערצות מוצא הרי תקע"ו צרימות:

ונשתלשו בערבות מואב. וא"ת מאי אינטריך למימר שליש דערצות מוצא והא לא איירי ר' ישמעאל צערצות מוצא כלל יש לומר משום סיפא נקט לה דעני למימר אין לך כל דבר מלוא ומלוא: **רבי שמעון בן יהודה אומר**, ירושלמי עד דקון דצרים שנכללו ונפרטו דצרים שנכללו ולא נפרטו [אמר ליה] כן אמר ר' יוחנן משום ר' ישמעאל דצר שהיה צכלל ויאל מן הכלל ללמד לא ללמד על ענמו יאל אלא ללמד על הכלל כולו יאל אמר לו לא דצצר אחד דילמא צשני דצרים צתמיה והכא צשני דצרים אן קיימין אמר ר' תנחומא מכיון דכתיב צסוק אמן כמו שכולו דצר אחד כתיב אשר לא יקים את דברי המורה וכי יש מורה נופלת רבי שמעון צן אליקים אומר זה החזן שהוא עומד רבי שמעון צן חלפתא אמר זה (י) הצית שלמטה לאמר רב הונא צר יהודה צסם שמואל דעל הדצר הזה קרע יאשיהו ואמר עלי להקים ר' אחא צסם ר' תנחום צרי' חייא למד ולימד שמר ועשה והיתה סיפקו צידו להחזיק ולא החזיק הרי זה צכלל ארוז ר' ירמיה צסם רבי חייא צרי' אצא לא למד ולא לימד לא שמר ולא עשה ולא היתה סיפקו צידו להחזיק והחזיק הרי זה צכלל צריך לאמר רבי חנא א"ר ירמיה עתיד הקציה לעשות כל לצעלי מלות צילין של צעלי מורה שנא' (קהלג ו) כי צכל החכמה צכל הכסף ואומר עץ חיים היא למחזיקים צה (משלי ג): **אמר רב משרשיא ערבא וערבא דערבא**, כמדומה דהכי

צעי למימר דלר"ש צן יהודה קצל עליו כל אחד מישראל לתרי"ג מלות וי קצ"ח ריבוא ריבואות וחי' אלפים ריבואות ותרי"ג ריבואות ושצע אלפים ומאתים צרימות לשש מאות אלף ושלשת אלפים וחמשים וחמש מאות צצציל ערצותן אס יעצרו עליהן ולרבי אליצא דרבי שמעון ששים ריבוא פעמים ושלשת אלפים ותקנ"ה פעמים צשונן זה צרימות קיצלו עליהן: **ברכה** אחת קודמת אַקאָדא. ירושלמי יכול משהיו אומרים צרכות היו אומרים קללות תלמוד לומר הצרכה והקללה קללה צאחת וצרכה צאחת:

וגאמר

אומר אותה שלש ברכות ^בובמקדש ברכה אחת ^בבמקדש אומר את השם שמתאפת. מקלל אציו ואמו הצא על אשת איש מולול צאציו וצאמו שגידלו גידולין רעים צציתם. משגה עור מפתח אשת איש שהיא סומא צדצר ואינה יודעת עונשו כמורו. משיג גבול רעהו צא על אשתו הרי הוא השיג גבול. מכה רעהו צצתר גורם לו בלגש סתריו שמתות צנדיקת מים המרים. לוקח שוחד להכות נפש לוקח שוחד להיות עוקב אחר המנאף ולתפות לו אשת איש וגורם לו מיתה. מטה משפט גר יתום איני יודע לדורשו: **יכול כל הצרכום כוון קודמות לקלום**. שיגמרו כל הצרכות תחילה עד צריך אשר יקים וגו' ואח"כ יפתחו צקללה: **צלשון הקודש**. כדילפינן קול קול ממשח"י: **בתנ"י** הכי גרסינן צתמני' **צרים כהנים צילד** (צו') **צמדינה אומר אופה שלש צצרכום**. שמשפיקין הכהנים צין פסוק לפסוק ועונין הציצור אמן: **צמקדש צצכה אחם**. לפי שאין עונין אמן צמקדש ואין צריך כאן שום הפסק והכי מפרש צגמרא"ל:

אלו נאמרין פרק שביעי סוטה

ארבעים ושמה צרימות. לכל אחד מישראל שש עשרה תלמא זימני מ"ח הוי: **מוציא הר גריזים**. לפי שלא אמר יהושע עליהן כל המורה אלא מלות צצפרשה: **ומנינם אהל מועד**. שלאחר שהוקם המשכן נדצר הקצ"ה עם משה צישוצ ולמדו כל המורה דכתיב וידבר ה'

אליו מאהל מועד לאמר (ויקרא ח): **כללום נאמרו צצסיני**. צצסת נאמרה מורה צצסיני ולא נתפרשה לו כגון צצסיני נאמר (שמות כ) וצצחת עליו את עלותיך ואת שלמיך ולא פירש מתן דמים צילד הקטרת אימורים והפשט ונתמו וכללי של עולה וצספר ויקרא צצהל מועד פירשה: **ונשפלושו צערצות מוצא**. מפי משה לישראל. ת"ק צצצירא ליה כר' ישמעאל הלכך הרי סיני וזהל מועד חדא היא ור' שמעון ס"ל כר"ע הלכך תרי ניניהו: **ר"ש צצרי יהודה אומר ארבעים ושמה צצרימות**. לכל אחד של שש מאות אלף ושלשת אלפים וחמש מאות וחמשים כמנין שהיו (י) צצסיני [צצצדצן] שכל אחד נעשה ערצ על כל אחיו. ה"ג צתוספתא (פ"ח ע"ש) א"ר לדצרי ר"ש צן יהודה אין לנו כל מלוא ומלוא שלא נכרתו עליה מ"ח צצרימות של שש מאות אלף ושלשת אלפים וחמש מאות וחמשים ויש צכל אחת שש מאות אלף ושלשת אלפים חמש מאות וחמשים: **מאי צצנייהו**. מאי מוסיף רבי וצמאי פליגי: **אמר רב משרשיא ערבא וערבא דערבא**. אס נעשה כל אחד ערצ על ערצותו של חצירו או לא. רבי שמעון על יהודה קצר לא נעשה כל אחד ערצ על חצירו אלא שיגמרו את המלות נמצא כל אחד ואחד ערצ על מ"ח צרימות של כל אחד ואחד אצל לא נעשה כל אחד ואחד ערצ על ערצות של חצירו אלא על חוצבו של חצירו. ואחא רבי למימר לדצרי ר' שמעון שצא למנות את צצרימות הערצות יש לו למנות ארבעים ושמה צצרימות של ששים ריבוא לכל אחד וצכל אחד האלה יש ששים ריבוא שכולם נתעצרו זה צזה על חוצותם ועל ערצותם נמצא כל אחד מקצל עליו ערצות של ששים ריבוא צצציל חוצות של חצירו וכל אחד מששים ריבוא הללו קצל עליו צצרימות ששים ריבוא צצציל ערצות שנתעצרו אחיו על חציריהם וזה קצל עליו אף ערצות של ערצים: **כל הפרשה**. של הר גריזים לא נאמרה אלא צנואף וגואפת: **צארוז סגי ליה**. צתמיה כופר צעיקר הוא וסגי ליה צארוז: **אלא זה הצא על העריו**. אשת איש והוליד ממזר ומתוך צושמו שאסור לצא צקהל ואינו מוצא אשה הוא הולך לצין העוצדי כוכבים ועוצד עוצדת כוכבים ארורים אלה שעשאוהו לעבוד פסל ומטכה. וכן דורש את כוון כל אחת לפי פשטה. אותו של עריות כגון שוכב עם חותנתו ואשת אציו ועם אחותו כולם צאשת איש ולמיקם צצרי ארורי. שוכב עם כל צצמה אשת איש שעשתה מעשה צצמה(י)

מסורת הש"ס

א) מנינה ו. זבחים קטור: ב) [תוספתא פ"ח ע"ש], ג) תמיד פ"ז מ"ב, ד) רש"ל, ה) [נעילתיו:י,י], ו) [נעילגג], ז) [תקמן מ:י, ח] י"א הכ"ד שלמטה. רש"א, ט) קע"ג ריבוא ריבואות וחי' אלפים ריבואות וחי' ריבואות ועוד שלשים ריבואות וחמשים אלפים וחי' אלפים ומאתים צרימות כו'. רש"ל,

תורה אור השלם

- אלה דברי הברית אשר צוה יי את משה לבנות את בני ישראל בארץ מואב מלבד הברית אשר קרת אתם בדרך: דברים כח סט ושמתם את דברי הברית הזאת ועשיתם אתם למען תשכילו את כל אשר תעשון:
- דברים כט ח
- ארור האיש אשר יעשה פסל ומצבה תועבת יי מעשה ידי חרש וקש בסתר וצנע כל העם ואמרו אמן: דברים כו טו
- והיה בי יבאצר יי אלהיך אל הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה ונתתה את הברכה על הר גריזים ואת הקללה על הר עיבל:
- אלה יעמדו לבדן את העם על הר גריזים בעברכם את הידן שמעון ולוי ויהודה ויששכר ויוסף ובנימין: דברים כו יב
- ואלה יעמדו על הקללה בהר עיבל ראובן גד ואשר וזבולן ון נפתלי: דברים כו יג

מוסף רש"י

כללות נאמרו צצסיני. הרבה דברים נאמרו סתומים צצסיני שלא נתפרשו כל צרכן ויפרשו לו לאחר שזוקם המשכן צצהל לא נאמר מועד, שהרי לא נתפרשו שם הלכות עבודה ככל הדרך אלא מוצת אלתמה מעשה לו וצצחת עליו את עלותיך ואת שלמיך (שמות כ) ולא פירש מתן דמיהן הפשיטון וימתון של עלות והקטרת אימורים של שלמים (תמיגה ו) וכעיי"ו זבחים קטור: ופרטות באהל מועד. משתוקם המשכן ודיצר עמו מעל הכפורת, שם פירש לו ככתוב, דכתיב ויקרא אל משה וידבר ה' אליו מאהל מועד לאמר, ובספר מורה הכנים דהיינו ויקרא נתפרשו כל הלכות קרנן, וכן דברים הרבה (תמיגה ג) וכעיי"ו זבחים קטור: ונשתלשו בערבות מואב. מפי משה לישראל שנאמר (דברים ח) צצצר הדין צצצק מוצא הואיל משה צצר את המורה וגו' (תמיגה ו:י) משנה תורה שחור משה ואמרה להם על הסדר (זבחים קטור):